

Straffeart. Jeg tillod mig igaar lige over for det ærede Mindretals Udtalelser i Betænkningen at bemærke, at jeg ikke troede, at hvad der var sagt der om Citeringen fra min Side af den tydske Straffelov, var berettiget. Jeg tillod mig at udtale, at det ærede Mindretal vistnok havde overset, at den tydske borgerlige Straffelov indeholdt en lignende Straffebestemmelse som den, der findes i den militære Straffelov i Form af Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse. Det ærede Medlem har idag givet Thinget en Udsigt over Bestemmelserne i den tydske borgerlige Straffelov og har tillige udtalt den Formening, at min Anskuelse vistnok var begrundet i en mindre rigtig Opfattelse af den tydske borgerlige Straffelovs Bestemmelser. Jeg er meget villig til at høre mig for Juristers Dom paa juridiske Omraader, men jeg tillader mig dog at tro, at der er en vis Forbindelse mellem Bestemmelserne i den tydske borgerlige Straffelov om Løbet af borgerlige Ærertigheder og Bestemmelserne om Løbet af Nationalkørdarden og de Bestemmelser, der findes i den tydske militære Straffelov om Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse. Det ærede Medlem søgte at vise, — for saa vidt jeg var saa heldig at forstaa ham rigtig, — at Bestemmelserne i den tydske borgerlige Straffelov om Løbet af Ærertigheder fandt et tilsvarende Udtryk i den danske borgerlige Straffelov i Betegnelsen af Forbrydelser, der vare vanærende i den offentlige Mening, og han lagde særlig Vægt paa, at Løbet af disse Ærertigheder efter den tydske borgerlige Straffelov kun bliver idømt i Forbindelse med andre Straffe. Jeg tror ikke, at man kan faae dette til at gaa op for den almindelige Bevidsthed, at disse Bestemmelser i den tydske borgerlige Straffelov og Bestemmelserne hos os om Forbrydelser, som ere vanærende i den offentlige Mening, ere ens betydende; hos os vil man altid anse en Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse og Løbet af Nationalkørdarden for at være en Straffeart, som man ikke kjender til paa det borgerlige Omraade, og det er af denne Grund, at jeg finder det urigtigt at indføre denne Straf i Hæren. Jeg er endog villig til at gaa et Skridt videre, idet det efter min Anskuelse vilde være fuldkommen forsvarligt, om man, selv om en saadan Straffeart fandtes i den borgerlige Straffelov, vægrede sig ved at indføre den i Hæren. Det ærede Medlem omtalte tillige, at Forslaget om Nedsættelse i de Meniges anden Klasse alene gaar ud paa at anvende den for militære Forsæelser. Jeg tror ikke, at dette egentlig kan faaes ud af det stillede Ændringsforslag. Se vi hen til det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 23, saa hedder det der: Nedsættelse i de Meniges anden Klasse anvendes ligeoverfor de Overtrædelser af militære Ærertigheder, for hvilke denne Straf særligen er foreskrevet (jfr. §§ 68, 69, 83, 84, 87, 94, 98, 103, 166, 168, nemlig

Feigthed, Rømning, Oprør, Mytteri og Lyveri paa militær Post.) Det er ganske vist, at dette er rent militære Forbrydelser, og det vil være i Thingets Grindring, at jeg ved tidligere Forhandlinger om Straffeloven, ikke har stillet mig bestemt mod en Anvendelse af Nedsættelse i de Meniges anden Klasse for visse militære Forbrydelser, og navnlig for Feighedsforbrydelser, begaaede i Felten. Men nu kommer det andet Afnit af den foreslaaede Paragraf, og deri hedder det: „Den kan endvidere anvendes paa menige Krigsmænd, der, efter forud i deres Ærenstid at være straffede enten mindst 2 Gange ved Fængsel i første Grad eller mindst een Gang med Fængsel i anden Grad, paany gjøre sig skyldige i betydeligere Pligtovertrædelser. Nedsættelsen i de Meniges anden Klasse kan da efter Omstændighederne enten træde i Stedet for den ellers foreskrevne Straf eller bewirke et passende Afslag i denne.“ Jeg tror ikke, at dette Stykke af Paragrafen kan udtydes saaleves, at Nedsættelse i de Meniges anden Klasse kun anvendes for militære Forsæelser. En Forbrydelse, som man jo ikke kan betegne som en særlig militær Forbrydelse, men som tværtimod alene ifølge Benævnelsen maa være en borgerlig Forbrydelse, er Lyveri, og denne Forbrydelse vil jo efter Paragrafens Affattelse utvilsomt kunne medføre Nedsættelse i de Meniges anden Klasse. Jeg for mit Vedkommende skulde, naar jeg overhoved kunde gaa ind paa Straffearten, ikke reise nogen Indsigelse imod, at den anvendtes for Lyveri; men ved at anvendes for Lyveri, begaaet af Militære, kommer jo netop det Misforhold frem, som jeg ved tidligere Leiligheder har tilladt mig at fremdrage for det høie Thing, nemlig, at den Mand, som kommer lige ud fra Vand- og Brødftrætte, inden han indtræder i sin militære Ærenstid, har Ret til at gaa med Nationalkørdarden, medens Kammeraten, som har begaaet Lyveri i militær Ærenstid, mister Kørdarden. Det ærede Medlem udtalte tillige, at alle de Officerer, med hvem han havde talt, havde udtalt sig for Bibeholdelsen af denne Straf: Nedsættelse i de Meniges anden Klasse. Jeg skal for mit Vedkommende her tillade mig at udtale, at af de Officerer, jeg saaledes tilfældigvis har talt med om Bestemmelserne i den militære Straffelov, have ikke saa udtalt sig for Bibeholdelsen af Nedsættelse i de Meniges anden Klasse, medens mange bestemt have udtalt sig imod denne Straf, og jeg skal tillade mig at gjenkalde i Grindringen, hvad jeg igaar oplyste, at den Kommission, der under 30te August 1870 blev nedsat for at tage det da udarbejdede Straffelovforslag under Behandling, i sine Bemærkninger til § 8 udtaler sig saaledes: „Kommissionen finder det fuldstændig begrundet ved de til Lovforslaget knyttede Motiver og anser det stemmende med Hærens sande Interesse, at legemlige Straffe og Nedsættelse i de Meniges anden Klasse ikke optages blandt Straffene i Lov-